

הכתוב לחיים

קטעים נבחרים ממכתביו ושיחותיו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

— ויהי האדם לנפש חיה | יסודו של האדם בעולמו של הבורא —

אשר נשמת רוח חיים באפיו, ובתענית (כט.) כשרצו לרמוז לרבן גמליאל נשיא ישראל שהוא מבוקש ונרדף על ידי המלכות נכנס ההגמון ועמד על פתח בית המדרש והכריז: בעל החוטם מתבקש.

לרמוז כי כשם שרוח החיים של האדם ועיקר חיותה היא בחוטם כך הנשיא שהוא עיקר חיותה של האומה היהודית קרוי בעל החוטם. (בן הוידע)

ועתה חיים אנו בדור שנאלץ האדם לכסות ולעטות מסכה על שני אברים אלו- חוטמו ופיו -להודיעו כי יושב בשמים שוב אינו מתכבד באיברים אלו.

וכשם שמקום הערוה שפסק להיות מרבה כבוד שמים הוצרכו לכסותו ולהסתירו [ולא יראה בך ערוה], כך בעוונות מוכרח האדם לכסות ערות דבר- ערות דבור ומקום עיקר חיותה- פה וחוטם -כי גם המה הפכו למכחישי כבוד קל.

וישעיה בפורטו בפרק ב' את אשר יהא ביום שבו יהא נשגב ה' לבדו קורא הוא לחדול מן האדם- אשר נשמה באפו -היינו יתרון הרוח שלו שנקראת נפש האדם.

יתרון השני אשר נשמה באפו כמו שנאמר ויפח באפיו (הגרא"א ישעי' ב' כ"ב), כי במה נחשב הוא- הגוף והנפש שלו הוא הגרוע מכל החי אשר על פני האדמה וחלש יותר מכולם. כי האדם כאין נחשב כי במעט רגע ימות והנשמה שבאפו כי רוח החיים תלוי באף כי דרך נקבי האף יצא החום הטבעי אשר בלב, וכן יכנס אליו דרך נקבי האף קרירות האויר וא"כ שחיינו קצרים במה נחשב הוא. (רד"ק שם)

| מי שם פה לאדם - דבור בעבור היותו בפה (שמות, ד' י"א ברמב"ן)

כך הודיע הבורא ית' מכין האדם ואיבריו למי שטען שאינו יכול להיות שלוחו ולהוציא את בניו משעבוד מצרים מחמת שכבד פה ולשון הוא, והבטיחו שחובתו לילך ואנכי אהיה עם פיך- להכין כלי הדבור (ספורנו שם)

וזכה הוא לקבל תורה מן השמים ולהורידה לבני ישראל עם קרובו שבחר בהם מכל העמים להיות לו לממלכת כהנים וגוי קדוש, וחזר ונצטווה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל, והורו רבותינו (גיטין ס.) שלא כרת הקב"ה ברית עם ישראל אלא בשביל דברים שבעל פה.

ואף הודיע לאהרן ומרים שבח אחיהם הנאמן בכל ביתו של הקב"ה ופה אל פה ידבר בו. (במדבר, יב, ח) [ובאותה מדה הכריזו על המילה ששקולה כנגד כל המצוות ולמדו זאת ממקרא זה ממש- (נדרים לב.), וביותר שחושבנא דדין- מילה (85) -כחושבנא דדין- פה]

הרי לנו שכח הדבור הוא המייחד את האדם נזר הבריאה וכבר הורגלו למנות את מעלת ה"מדבר" כמעלה רביעית שבברואים לאחר דומם, צומח וחי, והמעלה החמישית היא ישראל שפיהם הוא כלי שרת להגות בתורת קל הכתובה ושבבעל פה.

וכך התנהל העולם אלפי שנים בתקשורת בין אישית בחיי האומות ובנהול המדינות כשהבטחה בפה היתה מחייבת אף את אותן שאינם בני ברית, שבמדה ונשבע האחד לחברו היה חייב לעמוד בדבורו [וכמו שאסף המשנה למלך (פרק י' ממלכים) את שבועת אבימלך לאברהם, ושבועת פרעה ליוסף ועוד. עיי"ש]

וכח הראיה האמין והחזק היה בחותמו של האדם שהיה מטביע באגרותיו או בשטרותיו שהרי לפיכך עדים החתומים על השטר נעשה כמי שנחקרה עדותן בבית דין משום שלא חציף איניש לזיופי. (גיטין ג. וברש"י)

כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו. שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו, יצרתיו אף עשיתיו.

והמה השמים וצבאם מספרים כבוד קל, שהרי המה מרוקעים מגערה שגער בהם ביום השני לבריאה, וצבאם מעריצים ומקדישים וממליכים ומכירים את בוראם ואומרים לפניו: ברוך כבוד ה' ממקומו.

אך גם בארץ שנתנה לבני אדם בקש הוא שיהא לו חפץ בתחנותים שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו וזו כונת כל המצוות שנאמן באלקינו ונודה אליו שהוא בראנו- והיא כונת היצירה. (רמב"ן סוף פרשת בא)

ואכן ביצירתו את האדם מהעפר אשר קבץ מכל העולם העמידו בצלמו כדמותו כשמכל גופו ומכל אבר שברא בו הבהיק וזהר כבוד שמים וכל אבריהם היו מכוונים לעשות רצון קונם בלבד לא להשיג תענוגות נפסדות כלל ובאופן שהיתה פעולת ההולדה עצמה כפעולת האכילה והשתיה, וענייני ההולדה היו אצלם כמו עניין הפה והידיים אצלנו. (ספורנו, ב' כ"ה, רמב"ן ב"ט)

אך לאחר אכלו מעץ הדעת טוב ורע שפרי האילן הזה היה מוליד הרצון והחפץ שיבחרו אוכליו בדבר או בהפכו לטוב או רע ונפקחו עיני שניהם להמשך אל כלי ערב ותענוג ידעו שמעתה ראוי לכסות מקום הערוה בהיותו מעתה רוב פעולתו מכוונת לתענוג מאוס ומזיק (ספורנו, ג' ז).

**לומר לו לאדם:
עשיתך ישר
הכרת פניך הייתה
אמורה להעיד
כי הנך אדם מדבר מכח
הרוח ממללא שבך
ואשר נשמה
בת השמים באפו,
ובקשת חשבנות רבים
וקלקלת את הפה שבך
והכחשת את חבורך
וקשרך לרום השמים
מן הראוי שתכסה
את פיך וחטמך.**

הוי אומר שכאשר מקום באדם- נזר הבריאה -מפסיק לגלות כבוד שמים בעשית מצותיו- נגזר עליו שיכסוהו מאחר ואינו מרבה עוד כבוד שמים.

ועוד יתרון לו לאדם מן הבהמה בנשמת רוח חיים שנפח בו ה' אלקים להודיע כי לא באה בו מן היסודות גם לא בהשתלשלות מהשכלים הנבדלים אלא היא רוח השם הגדול- כי מאן דנפח מדיליה נפח -כי הנופח באפי אחר מנשמתו הוא נופח, (רמב"ן ב' ז) עד ששב האדם ונתכנה- כל אשר נשמת רוח חיים באפיו - כי לא מצאנו נשמה חוץ

מנשמת האדם, בעבור שהיא מן השמים (ראב"ע ז' כ"ב).

ויתרון נוסף הוא בהיותו לנפש חיה- לרוח ממללא שנתוסף בו דעה ודבור. (רש"י ואונקלוס ב' ז) כי בנשמה הזאת ישכיל וידבר ובה יעשה כל מעשה.

הכרת פניהם ענתה בהם- מכאן שאין מעידין על האדם שמת אלא על פרצוף פנים עם החוטם. (יבמות קכ.) כי פרצוף הפנים שבו נקבע הפה שעל ידו ודרכו האדם הוא לרוח ממללא מכח הנפש חיה שנופחה בו, וכן החוטם שדרכו נופח בו בוראו מדיליה והוא לבעל נשמת רוח חיים באפיו המה מעידים כי הוא המגלה כבוד יוצרו ובוראו- ואדם שמו.

וכמו שאמרו (סוטה מה:) לענין חיותא דכולי עלמא באפיה הוא דכתיב: כל

משובח ומנופח.

כל אוצרותיו החכמות וסודותיו של האדם אגורים, מאוחסנים ומאופסנים בדיסקים קשיחים בג'יגות וב"ענן" ומגובים במפתח של הדיסק (דיסק און קי), וכל עולמו המסחרי מתנהל דרך האינטרנט.

כתובתו שוב אינה מקום מגוריו וביתו אלא תיבת המאייל שאוספת ומוציאה את ה"זבל" והפסולת המרובה על האוכל.

נמצא שבני אדם הפכו ליושבי חשך וצלמות וכל מעשיהם בחשאי ושם משוטטות עיניהם, על כן חותם המלך, הדיינים בפסקיהם, הרופא במרשמי אכן גלויים וידועים לכל- מאחר והכל יכולים לגלות החותם בעולמם ובמקומותיהם כאשר יעבר תחת הסורק האופטי ושפיר אפשר לקרותו חותם כי הרי הוא דיגיטלי.

וכך מתנהל העולם כולו, שוב אין קשר מילולי בין הנהג היושב ליד ההגה לבין הנוסע המתכבד ליסוע עמו בתחבורה הצבורית המתקפה את ה"רב קו" בציוץ קצר ומתישב במקומו וגוחן לאיפנונו ונובר בו עד לגמר הנסיעה. הקול דברים שאכן נשמע בלי הרף בחלל האוטובוס, הוא קול דברים- של הג'י פי אס' - שתמונה אינכם רואים זולתי קול, אך הס וחס מלהזכיר דו שיח מילולי בין שנים שנזדמנו לישב על ספסל אחד.

ממכון שבתו השגיח היוצר אל בני האדם וראה אותם יושבי חשך ומקושרי דיגיטל והנה מעלת האדם בהיותו מדבר אל רעהו- סף ותם מן הארץ, ושוב אין הפה עומד בבריתו ואינו מגלה כבודו ית' בעולם.

גזר עליו וירוס קטנטן שאינו נראה כלל לעין האדם ומחמתו נאלץ האדם לעטות מסכה על פיו ויחד עמו את נחירי אפו- החוטם שבו ניכר האדם בהכרת פניו וכנ"ל.

ובעולם כולו מתהלכים הולכי על שנים בלא הכרת פני אדם בפה וחוטם אלא כמקור העוף לענוש את ה"מצייצים" למיניהם ולהסכים עמם שאכן כציפורים נדמו, והילוכם על שנים אינו מוכיח על ה"אדם" שבהם, שהרי גם הפינגווינים שבקוטב הולכים גאים וזקופים על שנים ומקוריהם המה פיותיהם.

והמגפה עוברת ממדינה למדינה ומניסה את יושבי הארץ אשר מלאו בשאון ובסאון כרכים וערים ענקיות אל בידוד ביתי או בבתי חולים, והארץ תשאה שוממה וריקנית מבלי באי מועד.

וגם זו מדה כנגד מדה אתם שתפקידכם לא תהו בראה לשבת יצרה בורחים לכם איש איש אל תוככי הדיגיטל ומכורים לו ביום ובליל ומועלים במוטל עליכם לדור ולחיות עם שכמותכם על פני האדמה. תכנסו בעל כרחיכם לתוך פנים בתיכם, מבודדים מכל קשר מסחרי אנושי, עטויים בפלסטיק מבודד וסטרילי וחותרים בחותם חיצוני של חוטם ופה עטויי מסכה.

והתקשורת ביניכם תהא אך ורק דרך התכתבויות במייל והודעות בוואצ'פ. הרובוטים שיצרו בני האדם הוא אשר יחלק לדיירי הבנין את סל המזון שמיועד לחולה המבודד בתוספת חיוך קר ומתכתי והודעה בטנית כמעשה הג'י פי אס.

| צא ולמד מהיכן החל הנגף ופשטה המכה.

כידוע למוד הוא האדם בן ימינו לצפון את סודותיו הפרטיים במיילו ושם ספונים גם הדברים היקרים לו ובטוח הוא כי איש לא יחדור לשטחו הפרטי, ולכל היותר יגָבֶה הוא את היושב בסתר שיתלונן בצל כנפיו וכל זר אליו לא יגש.

אך יחד עם זאת מודעת היא לכל שמתקפת סייבר מרושעת יכולה להעביר בהנף מקלדת את כל תוכנת המותקף לשכנגדו במקרה הטוב, ולכליון והשמדה במקרה הגרוע ובתקוה שלא הושת על מחשבו נזקת כופר שנשלחה דרך ה"חלונות".

והמפורסמת ב"האקריה" היושבים מוכנים לפצה כל מחשב שבעולם ובלא הבדל עם ומדינה היא סין. אשר כבר יומיים לפני גמר ההכנה של כל מוצר תעשייתי או תכנון פרויקט כלשהו מפיצה אותו בעצמה ובשם "רגול

ואף שלא כתב האדם את שמו במפורש די היה בכך שהטביע את החותם המיוחד לו.

כגון רב שהיה מצייר תמונת דג ורב חנינא צייר ענף של דקל, ורק רבן גמליאל התקין תקנה גדולה שיהיו העדים החותמים מפרשים שמותיהן בגיטין מפני תקון העולם. (גיטין לו).

והיינו שהאמינו בני האדם להדדי שלא יחציף אדם ליטול את הפרטיות וזכות היוצרים של חברו וישתמש בשמו או בסימנו שהופץ בין האנשים בשקר ובכזב.

הוי אומר שהעולם התנהל בגלוי, בשיח ושיג של איש לרעהו בפה, ובכל אשר הופץ ונודע לכל לא העיז שכנגדו לגעת או להשתמש.

וכך גם נהגה המלכות ועיקר השלטון והסמכות בא לידי ביטוי בטבעת המלך שכתב אשר נחתם על ידה שוב אין להשיבה.

ופרעה כשמנה את האברך יוסף למשנה לו הסיר את טבעתו מעל ידו ונתנה על יד יוסף (בראשית מב) והנכון שטבעת המלך היא חותמו, והנה נתן לו החותם להיות נגיד ומצוה בכל המלכות ויחתום בטבעת המלך כל אשר יחפוץ (רמב"ן).

והעבד שרצה להראות את כניעתו לרבו, ואף התלמידים שרצו להביע את קבלת עולו של הריש גלותא עליהם היו עושים חותמות בטליתות שלהן (שבת נח).

וגם בהמתו של אדם היתה ניכרת בחותם שבצוארה ושכסותה (שם) שהרי כל דבר הנראה וידוע לכל חשוב יותר ממאה עדים (יבמות פח. תוד"ה אתא).

ומעתה יש לתמוה על פסקי בתי הדין היוצאים לפנינו ואין חתימות הדיינים מופיעות עליהם אלא "חתום דיגיטלי", וכן מרשמי הרופא המטפל שוב אינם מקושטים בחתימתו המסולסלת כפי שהיינו רגילים לראות עד לא זמן רב, מאחר והמרשם חתום בחותם דיגיטלי, היאך נקרא "חותם" לדבר הנסתר מעינינו ולא שזפתו עין כל בריה?

ב.

אכן רזא דמילתא היא שבעוד שעד עתה בני האדם שלהם נתנה הארץ היו יושבי הארץ (תהילים לג) תקשורתם היא בַּדָּבָר איש אל רעהו שהרי ראה היוצר שאין החיים מפכים על כל מתכונתם אם לא יהיה קשר איש עם רעהו, ועולם שכולם חרשים ואלמים הרי הוא נטול כל ערך ואין בו שום ממש וטוב ממנו התוהו.

ועל ידי פה נבראת שפה מדברת איש אל רעהו- ויהי האדם לנפש חיה - לרוח ממללא. (חזו"א, אמונה ובטחון פרק א' אות ד')

ואמנם דור אחרון שנכנס לתוככי הדיגיטלי והמדיה ופסק מלשוחח עם השכנגדו, והקשר של איש עם רעהו הוא בשליחת הודעות מסומסות ולחלופין ב"ציוץ" בדף הטוויטר.

וקבוצה היא אותן המקושרים בוואצ'פ שעל ידו ודרכו מעבירים כל בדל מידע אמיתי או דמיוני, והטפיחה על השכם לאות חיבה והערכה הפכה להיות לבוהן זקופה ומונפת ל"לייק" שכל המרבה בה- הרי המקבלה

תעשיית" יקרא ואין לאל אף מדינה למנוע זאת מצ'אינה.

והרכיבים המיוצרים על ידם ומשווקים על ידי חברותיה, שוכנים כבוד בקרבי מחשבי העולם ומעבירים את כל המידע הסודי שמועבר אליהם.

ועל כן ראה הבורא ית' לגזור עליהם שמיליוני האנשים הדרים בעריה על גבי הארץ, יכנסו ויבלעו בבתי החולים הנבנים במהירות שיא ויעטו חליפות פלסטיק מבודדות והכבישים המשופצים והרחובות רחבי הידים יתרוקנו מאין עובר ושב.

לומר לו לאדם: עשיתך ישר, הכרת פניך אמורה היתה להעיד כי הנך אדם -מדבר מכח הרוח ממללא שבך, ואשר נשמה בת השמים באפו- ובקשת חשבונות רבים וקלקלת את הפה שבך והכחשת את חבורך וקשרך לרום השמים מן הראוי שתכסה את פיך וחטמך.

חדלו לכם מן האדם- כי במה נחשב הוא בשני יתרונותיו שאמורים היו לרוממו מכל החי אשר על פני האדמה ובמעט רגע ידבק וימות באלפיו ורבותיו.

ואם נאמין לקול השמועה שמקורה של מחלה זו הוא מבשר העטלפים שנאכל על ידי הסינים בחיים חיותו תצלנה אוזנינו מקול ה'.

באותו הפרק בישעיה (ב' כ') המעיד כי ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו וזהבו אשר עשו לו להשתחוות לחפר פירות [דמות חפרפרת שרץ שחופר בארץ, רש"י] ולעטלפים [שם עוף שפורח בליה, מצודת ציון]

ולאחר מכן יבא הוא בנקרות הצורים ובסעיפי הסלעים- מפחד ה' ומהדר גאוונו בקומו לערוץ את הארץ הלא המה חדרי הבידוד הביתי והכללי המטמינים את האנשים המפוחדים על נפשותיהם ומונעים מהם כל קשר עם הסובבים אותם.

ואותם בעלי מומן שהזילו ממיטב כספם כדי להשתתף וליטול חלק במסע התענוגות של אותה "נסירת היהלומים" וצפו למלאות תאוותיהם בכל מנעמי החיים והובלו בעל כרחם עם עוד אלפי נופשים שכמותם לחדרי הבידוד ולהסגר שבחדריהם.

ויש שפוננו לבתי החולים לשכון שם בינות בני נכר עטויים בפלסטיק גם אותם צפה ישעיה בחזונו (ב' טו) בראותו כי יום זה יהא לה' צבקות על כל אוניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה שעל ידי זה יהא שח גבהות האדם- פירוש השוחח מלא קומתו נקרא שח (הגר"א פסוק ט') ולכולנו ידוע היאך האדם בן זמננו הולך ברחובה של עיר כשעיניו נעוצות במכשירו ואצבעותיו תופפות על קלידיו ומתעלם הוא מכל הסובב אותו.

וביום ההוא שיהא ה' נשגב לבדו- יחלפו האלילים כליל (ב' י"ח) -ואעפ"י שהאלילים כבר פסקו מרוב האומות היום, עוד יש בקצה המזרח עובדי אלילים (המכירים בבודהה) ואז בימות המשיח כל האלילים יכרתו עד גמירא. (רד"ק שם)

| כבוד אלקים- הסתר דבר.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם- נותן התורה שהיא בתו היחידה לעם קרובו מתחנן לפני חתנו שיעשה לו קיטון של י' אמות על י' אמות ובו ישכון מי שהשמים ושמי השמים לא יכללוהו.

ואמנם גלה דעתו שכל כבודו יהא מבפנים וככתוב וכבוד ה' מלא את המשכן. והשתבח הוא ית' והתפאר בהכנסו לאהל מועד ומצא שעל כל דבר ודבר שהיה משה עושה היה כותב עליו- כאשר צוה ה' את משה- אמר הקב"ה כל הכבוד הזה עשה לי משה ואני מבפנים והוא מבחוץ -קראו לו שיכנס לפני ולפנים לכך נאמר ויקרא אל משה. (ויקרא א' ז')

ולפיכך אף באותו מקום שהוצרך האדם לכסות לאחר חטאו- מבושי - מפני הדעת שנכנסה בו בשעת אכילת פרי עץ הדעת ונתיחד רוב פעולתו להיות מכוונת לתענוג מאוס ומזיק ושוב אין ממנו גלוי כבוד שמים מצד האדם.

בחר הוא ית' בעם קדשו וזכרת עמם י"ג בריתות שיחתמהוהו בבשרם המכוסה בבגדים, אך מתחת להם מתגלה העטרה והיו"ד שבה.

ודוד המלך יחד מזמור על השמינית בעומדו ערום מבגדיו ומשאר מצוות אך בהתגלות אות ברית קדש החתום בגופו מיום השמיני (מנחות מג:) שש על אמרת עליון כמוצא שלל רב.

וכן שעבד את לבנו ותאוותיו ומחשבותיו בקשר התפילין המוצנע לכם לאות- ולא לאחרים לאות בתפילין של יד המונחים כנגד הלב.

הוי אומר חותם פנימי המשמש לכל מניח בפרטות לשעבוד מקור תאוותיו והסרסור הגדול המטעה את האדם מדרך חיים, אכן חותם מוסתר שאינו חקוק וחתום בגופנו.

ועוד עטר את ישראל בתפארה וביקר הלא המה תפילין שבראש שכאשר יראו אומות העולם כי שם ה' נקרא עלינו ויראו מעמנו- אלו תפילין שבראש, חותם גלוי המקרין שעבודנו למקום כחותם העבד הקשור ומונח בכסותו. אנא תפילין קמנחנא- והם עדות שממשלת קוני ומשרתו עלי. (ברכות ל: וברש"י)

[נראה שלפיכך יצאו שבתות וימים טובים שהן עצמן אות ולפיכך לא הוצרכו לאות של תפילין (ערובין צו.) ששניהם אות חיצוני, ואין מקום לפטור את האדם מתפילין מכח חותם ברית קדש שבבשרו שהרי הוא משמש כחותם פנימי שאינו יכול לשמש תחליף לתפילין של ראש המשמשים כחותם חיצוני לייקר]

| ליהודים- היתה אורה.

במשך תשע שנים מתנהלת בשושן הבירה מערכה המסתרת כבוד שמים והדר מלכותו.

ומקרינה לכל כי מלך נהנתן ומלא ודשן מכל תענוגי עולם המסורים לו והמוגשים לכל העם אשר בשושן בהכשר המהודר של מרדכי- בלשן ראש הסנהדרין - צריכים להעריך מעל לכל את השולט על ק"ז מדינות מהודו ועד כוש ולקבל עול מלכותו עליהם.

**והמפורסמת
ב"האקריה" היושבים
מוכנים לפצח
כל מחשב שבעולם
ובלא הברל
עם ומדינה היא סין.
אשר כבר יומיים
לפי גמר ההכנה של
כל מוצר תעשייתי
או תכנון פרויקט
כלשהו מפיצה אותו
בעצמה ובשם
"רגול תעשייתי"**

**יקרא
ואין לאל אף מדינה
למנוע זאת
מצ'אינה.**

ובבא היום גם דואג לגדל ולנשאות את יועצו ממוכן מעל לכל שרי ועבדי המלך ולשמוע בקול תכניתו הזדונית להשמיד ולהרג ולאבד את כל עם מרדכי מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש.

כביכול ניהול עתיד עם ישראל וקיומו נמסר לאדם שקם עלינו.

אך מרדכי עומד ומגלה בתפילותיו ובתענית שגזור על כל הציבור שלא ישכחו את הקל המסתתר מאחורי כל תהליך זה ולהשתדל לנדד שנתו מעליו על מנת שיחליף את הגזירה וחותמה הנסתר החתום בדם, בחותם אחר החתום בטיט. ולבקש שיתגלה לכל כי כל "המלך" האמור במגילה הוא מלך מלכי המלכים המוביל את כל התהליך מריש ועד גמירא.

ואכן צדק מרדכי היהודי בהתבוננותו ובחפושו אחר "החותם הנסתר" שהתגלגל מעת שנהנו מסעודתו של אותו רשע.

ומעת ש"בוא המלך והמן היום" מופיע שמו באתכסיא ובראשי תיבות מתגלה ההסתר ומתבהרת התכנית כולה יוצא מרדכי מלפני מלכו של עולם בלבוש מלכות ומפרסם בראש חוצות שככה יעשה המלך- מלכו של

עולם -לאיש אשר חפץ ביקרו.

שנאמר עליהם וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך.

| מי יתן ונזכה לקיום שירו של האבן עזרא:

הבאים עמך בברית חותמך ומבטן לשמך המה נמולים הכר נא דבר אמת- למי החותמת ולמי הפתילים, ועל כן שוב שנית לקדשה ואל תוסיף לגרשה. ובגלל אבותינו שבטחו בו ולא בושו- יושיע הבנים ויביא במהרה הגאולה לבני הבנים.

וליהודים אשר חזו בנצחון דעת התורה המבינה את פנימיות הדברים ומתבוננת בחותם הפנימי של יוצר העולם ומנהיגו היתה אורה- זו דעת תורה.

ולפיכך התפארו בחותם הפנימי שחתם הבורא בבשרנו [ששון- זו מילה], והראו בריש גלי את החותם החיצוני שהוא לנו לפאר- ויקר- אלו התפילין

קטע ממאמר תקיף וחד

● באין חזון יִפְרַע עם | מאמר מחייב קריאה ●

משרד הבריאות ופקידיו הם השעיר לעזאזל למצוקתו ולהתמרמרותו של הצבור, והצפצוף והזלזול בכל אשר יחליטו "מרוממת" את רוח היושב בציון, קהלים שלמים מוכנים לילך בדביקות בלא מסיכות- כי כן הורו להם מורי "דרכם" הנילוזה ואף שבכך הם מקברים את ראשי ישיבותיהם, נגידיהם ובעלי הצדקה שנתברכו בהם והם מפטירים בשפה ויניעו ראש- משפטיך תהום רבה, אך באותו כדי דיבור מבליעים צדקתנו- צדק לעולם ולא נסוג אחר אלא אם כן יפנונו למלוניות וניטיב לבנו בחמין המיוחד לקהילתנו בשבת קדש.

וממשיך שלמה מנסינו האישי ומודיע לכל אותם מסבירנים ומוכיחים בשער המנסים להעביר לתועים בשיחות ובמאמרים את כסילות דרכם ואת חרון אף ה' על קהלם כדרשת אותו גלילאה עליה דרב חסדא שכאשר המקום מבקש ליפרע משונאי ישראל מעמידים להם בראש העדר עז מנוקרת עינים הנכשלת והנופלת בבורות ומושכת את כל העדר אחריה (ב"ק נב.) כי כל עמלם הוא לשוא שהרי לא יִסַר העבד בדברים- כי יבין ואין מענה (משלי כט יט).

ויש מהמפרשים שבארו שאותו עבד שומע לדברי המוסר ולתוכחה ואינו מגיב לדברים אלא חוזר ומקלקל ולפיכך צריך לייסרו במכות ובעונשין. והגר"א מפרש שאין העבד נכנע למול דברי התוכחה האמיתיים המושמעים בפניו.

והגרוע מכל כאשר עינינו תחזינה בעם הפרוע שלפנינו- העבד לתאוותיו ולכל רצונותיו בטוח בהן צדקו, והוא עומד ומטיח כנגד המבקשים להטותו אל דרך הישר, מצטרף בהפגנותיו לאותן שאינם שומרי תורה, מתבזה בעצמו ונקלה לעיני כל בני עמו, והעיקר שתופיע תמונתו בכלי התקשורת וברשתות.

ואִלֵּת אדם המסלפת את אורח חייו והנהגתו היהודית להיותו ככל שאר עמי הארצות לחשוב כמותם ולהִרְאוֹת גלוח ראש ופיאותיו כמותם מביאתו לזעוף על ה' ולשטוח טרוניות ותביעות לפניו על אשר לא בא לקראתו ולא סייע לו בבצוע התכניות שהגה ותכנן, ולהודיע לכל כי הוא חש כצדיק ורע לו ולא כפי שהורגל עד עתה שדרך רשעים היא המצלחת והם אלו שהשעה משחקת להם.

הפותרון:

וכתב הגר"א בביאורו: כשאינן נבואה, או באין חזון- כשאינן מנהיג ומדריך- יפרע עם- איש לדרכו פנה וכל הישר בעיניו יעשה.

תופעה זו חוזרת ונשנית בימי תולדות עם עולם לתקופותיהם:

| תכתב זאת לדור אחרון.

מאז קם המלך- מלכו של עולם- בחמתו ממשתאות הפורים שנחוגו ברוב עם מחובקים ודבוקים ומיטיבים לבם ביין ושכר עד דלא ידעו כי יצאה הגזירה מעמו ית' להכות את עולמו, וגם את צאן מרעיתו די בכל אתר ואתר, בארץ העמים וטומאתה ואף בארץ שענינו בו מראשית שנה ועד אחרית שנה יצא הקצף והחל הגוף כשרים מאחינו- יושבי על מדין ובעלי תריסין- נקטפים מכיון שניתנה רשות למשחית שוב אינו מבחין.

וכה המשיך המלך לסגור בעדינו את מקדשי מעט ולהוכיח לנו כי איננו יכול עוד להכיל און ועצרה, ואף את פינות החמד שבקע בהם קול תורה הנערים הצורבים יחד עם קול האברכים בכוליהם ולעטות על פניהם מסיכות המעלימות את "צלם אלקים" שתיחדו בו, והכל חשים את ידו והיו צריכים להפנים את מאמר ר' אלעזר (יבמות סו.) שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ולדעת את האמור על ידי צפניה חזו שכאשר הכרתי גויים ונשמו פינותם ואף חוצותיהם מוחרבות חובתן של בניו ועם קרובו לירא אותם וליקח מוסר ולחזור בתשובה אליו ולקבל עול מלכותו עליהם.

אך באין חזון- אין מנהיג ומדריך שיריה וילמד את העם היאך ניחתים לפני הדר גאוונו של מלך מלכי המלכים, וכיצד נכנעים אל מול גילוייה של היד הגדולה- זו הדבר והמגיפה שנלאו כל גדולי המדענים מלמצוא לה תרף ומזור.

שח גבאות אדם ושפל רום אנשים בראותו את אפסיותו כשכל תוכניותיו מתבטלות ומתנפצות למול עיניו, מקומות בידוריו וחופשותיו נעולים ואין לאל ידו, ומטה לחמו נשבר ועליו להצמצם ולהתנהל בחסכנות ובתכנון.

יפרע עם- כל איש וכל קהל עושים איש כשירותו לבו וככל הישר בעיניו.

ניתן לקבל בדוא"ל את המאמר המלא: mlkr8114@gmail.com

חיפה: הדר: **בבית הכנסת 'בני תורה'** | ארלוזורוב 11
בבית הכנסת 'החדש' | הרצוג 7

נווה שאנן: **בבית הכנסת 'המקלט'** | מנדלי 1
בכולל שע"י ישיבת 'נחלת הלויים' | רות הכהן 15
בבית הכנסת 'הלפרין' | ברל 41

אופקים: **בבית הכנסת המרכזי 'קויתיי'** | בכניסה

פתח תקווה: מרכז העיר:
הר"ר יעקב חלמיש הי"ו
רוטשילד 101

עפולה: **הר"ר אשר ליכטשטיין**
הי"ו | 052-7612308

רכסים: **בת"ת 'קירי רכסים'**

ביתר עילית:
גבעה א': **בהיכל הישיבה הגדולה ביתר עילית**
צמח צדק 4

גבעה ב': **הר"ר חננאל עמר הי"ו** | דרכי איש 5
הר"ר ברוך גדליבץ הי"ו | קדושת לוי 21

ירושלים: בית וגן:

בית הכנסת 'אשכנז-הונגריין' | ברויאר 9

ניתן להשיג מ"די שבוע בנקודות כדלהלן:

נפתחה נקודת הפצה חדשה: טלז סטון. רח' הריף 25 | בכניסה לבניין

השבוע פרשת נח | זכות הגיליון מוקדש:

לעילוי נשמתו של הר"ר **שלמה ב"ר אליהו ז"ל** | נלב"ע מוצאי שבת קודש כ"ו תשרי תשפ"ב ת.נ.צ.ב.ה.

יו"ל ע"י המכון להוצאת כתבי הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א | לתרומות והנצחות: 077-52-80-989